

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **L.K.**, zastoupeného Mgr. Barborou Kociánovou, advokátkou se sídlem Praha 1 – Nové Město, Půtova 1299/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.11.2016, č. j. MSK 67113/2016,

takto:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku - Místku ze dne 31.3.2016 č. j. MMFM 45189/2016, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Žalobce namítal, že postupem správního orgánu I. stupně bylo porušeno jeho právo nahlížet do spisu garantované § 38 správního řádu. Uvedl, že řádně a včas dne 28.3.2016 požádal o umožnění nahlédnout do spisu správního orgánu. V žádosti uvedl konkrétní termíny, které zohledňovaly státem uznané svátky, dny pracovního volna a čerpání dovolené. Jeho žádosti nahlédnout do spisu nebylo vyhověno. Dále žalobce namítal, že řádně a včas 28.3.2016 požádal o odročení jednání nařízeného na

31.3.2016. Této žádosti rovněž nebylo vyhověno. Žádost o odročení jednání přitom byla založena na důležitém důvodu. Nejednalo se o účelové jednání, kterým by chtěl protahovat správní řízení, neboť od zahájení správního řízení v té době uplynula doba pouze 8 kalendářních dnů. Poukázal na to, že zástupce si zajistil během tří dnů od doby, kdy se o obsahu oznámení o zahájení správního řízení fakticky dozvěděl. Omluvu a žádost taktéž uplatnil včas. Prvostupňovému správnímu orgánu byla žádost odeslána a doručena 28.3.2016. Jednalo se o první žádost o odročení jednání. Důvodem žádosti byla nemožnost přípravy zástupce na ústní jednání pro krátký časový úsek a v tomto případě nelze hovořit ani o nedostatečné procesní obezřetnosti či pasivitě zvoleného zástupce. Správní orgán však věc projednal v nepřítomnosti obviněného a jeho zástupce, ač k tomu nebyly splněny podmínky stanovené ust. § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích. Postupem správního orgánu došlo k porušení článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, z něhož vyplývá právo na přiměřený čas a možnost k přípravě obhajoby. Žalobce rovněž namítal, že mu před vydáním rozhodnutí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, neboť po ústním jednání dne 31.3.2016 bylo ihned vydáno rozhodnutí. Ust. § 36 odst. 3 správního řádu porušil i žalovaný, který mu rovněž před vydáním rozhodnutí nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce dále obecně namítal, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neprokázal že obviněný přestupek spáchal, a to tak aby nebyly důvodné pochybnosti o jeho nevině ani jiném protiprávním jednání proti jeho osobě, neshromáždil a neopatřil potřebné podklady rozhodnutí, neprovedl a neobjasnil skutečnosti svědčící ve prospěch obviněného, nezkoumal osobu obviněného ani jeho osobní, rodinné a majetkové poměry, ani jeho předchozí právně relevantní jednání, přičítal k tíži obviněného využívání jemu zákonem stanovených prostředků (možnosti) poskytnutých mu i k ochraně jeho práv a oprávněných zájmů, porušil právo na spravedlivý proces i tím, že náležitě neodůvodnil své rozhodnutí a nevypořádal se se všemi existujícími i tvrzenými skutečnostmi, ač to mělo na vydání rozhodnutí podstatný vliv, nepostupoval ve správním řízení v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, nedbal aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (viz část V. žaloby bod 30 písm. a až p).

Žalobce dále v žalobě uvedl, že žalovaný nesprávně tvrdí, že předvolání k ústnímu jednání mu bylo doručeno 10.3.2016, avšak správným a doložitelným datem je 20.3.2016, rovněž nesprávně uvádí, že plná moc, která je podepsána zaručeným elektronickým podpisem jeho osoby, nebyla podepsána.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný předně odkázal zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K tvrzenému neumožnění nahlédnutí do spisu dne 28.3.2016 žalovaný zdůraznil, že nahlížení do spisu není vázáno na dovolení správním orgánem. Toto právo je dáno zákonem. Pokud by se žalobce nebo jeho zmocněnkyně dostavili ke správnímu orgánu v úředních hodinách, bylo by jim nahlížení umožněno. Žalobce ani jeho zmocněnkyně se však v průběhu celého řízení k nahlížení do spisu k prvoinstančnímu orgánu nedostavili. V dané věci nebylo na místě, aby správní orgán I. stupně rozhodl dle § 38 odst. 5 správního řádu, neboť žalobci ani jeho zmocněnkyni právo nahlížet do spisu odepřeno nebylo.

K námitce ohledně nevyhovění žádosti o odročení ústního jednání žalovaný především poukázal na to, že je odpovědností žalobce, že si zvolil zmocněnkyni až po 5 dnech poté, co mu bylo doručeno předvolání k ústnímu jednání. V dané věci nelze argumentovat tvrzením, že potřeboval určitý čas, aby si opatřil zmocněnce, neboť zmocněnkyně společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o., je právnickou osobou, jejímž statutárním orgánem – jednatelem je žalobce. S ohledem na skutečnost, že jednatel zmocněnkyně (žalobce) se o předvolání na termín 31.3.2016 dozvěděl dne 20.3.2016 (datum, kdy uplynulo 10 dnů ode dne doručení předvolání do datové schránky žalobce), měl žalobce čas více než 10 dnů k přípravě na ústní jednání. Skutečnost, že mezi žalobcem a jím vedenou právnickou osobou došlo k podpisu plné moci 5 dnů poté, co se žalobce o nařízeném jednání mohl dozvědět, nemění nic na tom, že společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS, resp. osoba, která za tuto společnost jedná (žalobce), fakticky věděla o nařízeném ústním jednání s 10 denním předstihem. Ze skutečnosti, že žalobce je jednatelem společnosti, která jej v řízení o přestupku zastupovala, lze dovodit, že zmocněnkyně musela vědět o probíhajícím řízení již od samého počátku řízení. Byť se de lege jedná o dva samostatné subjekty (právnickou osobu a fyzickou osobu v pozici statutárního orgánu), nelze dle názoru žalovaného odmyslet skutečnost, že právě předmětná fyzická osoba je jednatelem předmětné právnické osoby, a tvrdit, že se zmocněnkyně dozvěděla o probíhajícím řízení až v den podpisu plné moci, a proto neměla dostatek času připravit si obhajobu. Konečně plná moc je datována ke dni 25.3.2016. I pokud by toto datum bylo považováno za den, kdy se zmocněnkyně o předmětném řízení dozvěděla, měla by stále ještě 5 dnů k přípravě obhajoby. Pět dnů je přitom zákonný limit, který musí být naplněn při předvolání účastníka k ústnímu jednání ve správním řízení obecně (§ 59 správního řádu), a to rovněž v typově složitějších řízeních, než je přestupkové řízení ve věci překročení rychlosti. Předmětná omluva tedy nebyla včasná – žalobci bylo doručeno 20.3.2016, zmocněnkyně se o řízení dozvěděla nejpozději 25.3.2016 a omluva byla podána až dne 28.3.2016. Dále proto, že žalobce, resp. jeho zmocněnkyně, měli dostatek času k přípravě obhajoby (zákonem stanovených 5 dnů), nemohlo být porušeno právo na obhajobu stanovené Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod ani právo na projednání věci v přítomnosti stanovené Listinou základních práv a svobod, jak namítá žalobce, a omluva tak nebyla ani důvodná.

Žalovaný dále uvedl důvody, pro které na danou věc nedopadají právní závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 77/2012 ze dne 18.1.2013. Žalovaný dále poukázal na tu skutečnost, že v rámci omluvy bylo tvrzeno, že „s ohledem na významně zkrácený čas možnosti přípravy díky státem uznávaným svátkům a s tím spojenými dny pracovního volna, ale i čerpání řádných dovolených...žádá správní orgán o odročení ...“, přičemž v období mezi doručením předvolání žalobci (20.3.2016) a dnem konání ústního jednání (31.3.2016), svátek ani den pracovního klidu nebyl. V této době bylo 8 pracovních dnů a jeden víkend. Argumentace čerpáním řádných dovolených je pak zcela irelevantní.

K dalším žalobním námitkám žalovaný uvedl, že za situace, kdy po ústním jednání nebyly do spisové dokumentace vloženy nové podklady, neměl správní orgán povinnost znovu dát obviněnému možnost seznámit se se spisem před vydáním rozhodnutí. Pokud se žalobce bez řádné omluvy nezúčastnil ústního jednání, na které byl řádně předvolán, sám se svou neúčastí na ústním jednání zbavil práva na veřejné projednání věci, ještě před vydáním rozhodnutí, kde mohl navrhopvat důkazy, podávat

další návrhy a vyjadřovat se ke všem okolnostem, které se mu kladly za vinu. Žalovaný dále uvedl, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno. Podání vysvětlení je pak zmíněno toliko na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde je uvedeno, že žalobce se dostavil k podání vysvětlení ke správnímu orgánu I. stupně a toto odmítl podat. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce nenutil k doznání, rovněž po něm nevyžadoval proaktivní činnosti.

K bodu 36 žaloby uvedl, že námitky tam uvedené jsou obecné a nekonkrétní. K námitce v bodě 37 poznamenal, že potřeba na omluvu právnické osoby, jakožto fiktivního subjektu je nutno klást vyšší nároky, než je tomu u osoby fyzické, neboť u fyzické osoby, je-li jakkoli důvodně indisponována, není zpravidla nikdo, kdo by se za ni mohl dostavit k ústnímu jednání. Oproti tomu právnická osoba, pakliže to není subjekt o jednom či dvou členech, kteří by se důvodně nemohli v uvedený termín dostavit apod., prakticky nemůže relevantně tvrdit, že by se některý z členů, zaměstnanců, nebo pověřených osob nemohl na ústní jednání dostavit, nebo že by nemohl nikoho k jednání zmocnit. Proto také poukázal na skutečnost, že za označenou společnost v předmětné době mohli jednat minimálně tři lidé, kteří se ústního jednání mohli zúčastnit.

Žalovaný připustil, že v napadeném rozhodnutí uvedl, že plná moc nebyla elektronicky podepsána, přičemž ze spisu vyplývá opak. Žalovaný i přesto vyhodnotil, že mezi žalobcem a společností JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o. existuje zmocnění, a proto s touto společností jednal. Žalobce tak nijak nebyl krácen na svých právech. Žalovaný rovněž přisvědčil námitce žalobce, že do datové schránky bylo předvolání k jednání doručeno 20.3.2016 a nikoli 10.3.2016, jak je omylem uvedeno v napadeném rozhodnutí. Žalovaný zdůraznil, že v rámci vyhodnocení včasnosti a důvodnosti omluvy však již operoval s údajem, že předvolání bylo žalobci doručeno dne 20.3.2016. K námitkám ohledně sankce žalovaný uvedl, že ta byla stanovena při samotné spodní hranici, což odpovídá okolnostem případu, v podrobnostech pak odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti: dne 2.12.2015 bylo sepsáno oznámení o přestupku, v němž je uvedeno, že dne 2.12.2015 v 19:58 hodin mimo obec Kunčičky u Bašky ve směru jízdy Frýdlant n. Ostravicí, silnice I/56, byla řidiči vozidla Dacia Duster, RZ X naměřena rychlost 111 km/h, a to v místě, kde je dovoleno maximálně 90 km/h. Po odečtení procentní odchylky je výsledná rychlost 107 km/h. Měření bylo provedeno měřícím zařízením PolCam s archivací. Řidič svým jednáním

porušil ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Řidič byl v době zastavení ve vozidle sám. Výrobní číslo rychloměru 1321PL/2008. Totožnost žalobce byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu v oznámení označených čísel. Žalobce se nevyjádřil, oznámení přestupku podepsal. Oznámení sepsal pprap. J.H., jako svědek je uveden pprap. P. Součástí spisu je záznam o přestupku – fotodokumentace z měření rychlosti, ověřovací list autorizovaného metrologického střediska RAMET a. s. Kunovice ze dne 13.11.2015 s platností do 12.11.2016 pro silniční rychloměr PolCam PC 2006, výrobní číslo 1321PL/2008. Výsledek zkoušky obsahuje závěr, že rychloměr má požadované metrologické vlastnosti, byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Spis obsahuje rovněž osvědčení o proškolení policisty J. H. k obsluze měřicího zařízení PolCam, výpis z evidenční karty řidiče, úřední záznam policisty pprap. J. H. Z oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 31.3.2016 bylo zjištěno, že k jeho doručení žalobci do vlastních rukou došlo dne 20.3.2016. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný ze shora uvedeného přestupku. V předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci dáno poučení dle § 59 správního řádu o tom, že je povinen dostavit se včas na určené místo, nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit. Dále byl poučen o tom, jakým způsobem a v jaké lhůtě může omluvu učinit a že důvod omluvy je nutno prokázat. Rovněž mu bylo sděleno, že nedostaví-li se bez náležité omluvy nebo bez závažných důvodů (pracovní zaneprázdnění není omluvou), může být přestupek projednán bez jeho účasti (§ 74 odst. 1 zákona o přestupcích). Žalobce byl poučen i dle § 33 správního řádu o možnosti zvolit si zmocněnce a o tom, že účastníkům musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) a při ústním jednání bude mít možnost seznámit se se všemi podklady rozhodnutí, které budou do termínu tohoto jednání shromážděny.

Dne 26.3.2016 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání od společnosti JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o., jednající za tuto společnost Mgr. Barborou Kociánovou se sdělením, že uvedená společnost převzala právní zastoupení žalobce. Přílohou podání je plná moc, jíž žalobce 25.3.2016 zmocnil společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o. zastupováním v předmětném správním řízení. Plná moc je elektronicky podepsána. 28.3.2015 Mgr. Barbora Kociánová za společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o. – zmocněnce žalobce požádala o nahlédnutí do spisu v uvedených dnech, a to „s ohledem na významně zkrácený čas možnosti přípravy díky státem uznaným svátkům a s tím spojenými dny pracovního volna, ale i čerpání dovolených“, a to „z důvodu podrobného seznámení se se spisem za účelem přípravy na další průběh správního řízení“. V podání je i žádost o odročení ústního jednání nařízeného na den 31.3.2016 se sdělením, že na odročené ústní jednání jsou zástupce a i obviněný připraveni se dostavit po podrobném prostudování obsahu správního spisu a zpracování přípravy na jednání, obhajobu i prověření skutkových okolností případu, a to v označených termínech.

V protokolu o ústním jednání ze dne 31.3.2016 je zaznamenáno, že se žalobce a jeho zmocněnec k jednání nedostavili. Správní orgán věc projednal v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. V souladu s § 51 správního řádu a § 53 téhož zákona provedl důkaz listinami, z nichž vycházel, a to oznámením o přestupku ze dne 2.12.2015, záznamem o přestupku (fotografie pořízené silničním rychloměrem), CD

s vidoesekvencí přestupku, osvědčením a ověřovacím listem, výpisem z evidenční karty řidiče, mapovým podkladem. Dne 31.3.2016 Magistrát města Frýdku-Místku vydal rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 2.12.2015 v 19:58 hodin na silnici č. I/56, mimo obec Kunčičky u Bašky, ve směru jízdy na Frýdlant n. Ostravicí, řídil vozidlo Dacia Duster, RZ X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 17 km/h, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná rychlost vozidla 107 km/h. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Soud k obecné žalobní námitce žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný reagoval na všechny žalobcovy odvolací námitky a dostál svým zákonným povinnostem vyplývajícím z ust. § 68 odst. 3 a ust. § 89 odst. 2 správního řádu.

Nedůvodnou soud shledává i žalobní námitku ohledně neakceptování omluvy žalobce a žádosti o odročení jednání nařízeného na den 31.3.2016. Krajský soud předeseílá, že Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 21.2.2013 č. j. 9 As 101/2012-60 konstatoval, že uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost, jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi, vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá. Právní institut omluvy z ústního jednání o přestupku, pak pro obviněného z přestupku představuje určité zákonem předvídané dobrodiní, jehož využití je pak nutno spojit s požadavky, které zaručí jeho výkon, jenž nebude kolidovat se samotným účelem řízení – projednáním přestupku. Při hodnocení včasnosti omluvy je nutno přihlídnout zejména k tomu, jaké prostředky komunikace může obviněný z přestupku pro svou omluvu zvolit a na kolik je, či není schopen učinit omluvu s dostatečným předstihem, konec citace.

Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle ust. § 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodu správnímu orgánu omluvit.

Krajský soud dospěl k závěru, že omluva žalobce, resp. jeho zmocněnce z jednání nařízeného u správního orgánu na 31.3.2016 nesplňovala podmínky citovaného § 74 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu, neboť nebyla bezodkladná a žalobce neprokázal důležitý důvod omluvy. Jak výše citováno z obsahu správního spisu, předvolání k ústnímu jednání nařízenému na den 31.3.2016 bylo doručeno žalobci 20.3.2016. Žalobce 25.3.2016 zmocnil společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s. r. o. zastupováním v předmětném správním řízení. Plná moc byla správnímu orgánu doručena až 28.3.2016. Za situace, kdy žalobce byl zastoupen, považoval soud z níže uvedených důvodů za rozhodné, zda byla náležitá omluva zmocněnce žalobce nikoli žalobce samotného. Nejvyšší správní soud v judikatuře, např. v rozsudku č. j. 2 As 111/2011-56 zdůraznil, že je třeba rozlišit mezi výsledkem obviněného a účastí obviněného při ústním jednání před správním orgánem. V případě ústního jednání není pro uplatnění procesních práv účastníka řízení nezbytná jeho osobní účast. Povaha těchto práv nevyžaduje osobní úkon účastníka, ale účastník může tato práva uplatnit prostřednictvím svého zástupce, který může navrhopvat důkazy, seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, klást svědkům otázky atd. Z úkonů zástupce pak vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému (§ 34 odst. 1 správního řádu). Podmínka osobní účasti obviněného při jednání nevyplývá ani z článku 6 odst. 3 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podle něhož má každý obviněný právo obhajovat se osobně nebo za pomoci obhájce podle vlastního výběru. Pokud je tedy obviněný zastoupen, zpravidla postačí, pokud se ústního jednání zúčastní pouze jeho zástupce. Osobní účast obviněného, který je zastoupen, by byla vyžadována pouze tehdy, vystala-li by potřeba jej vyslechnout z důvodu zjištění skutkového stavu. Správní orgán může požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, je-li k tomu oprávněn na základě zákona. Správní orgán tedy může účastníka předvolat k výsledku pouze tehdy, pokud je jeho osobní účast nutná pro dosažení cíle řízení, tedy pro zjištění skutkového stavu (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 100/2008-61).

Z obsahu správního spisu a z protokolu o ústním jednání ze dne 31.3.2016 vyplývá, že správní orgán I. stupně nepovažoval za nezbytné provést výslech žalobce. Soud na tomto místě současně poznamenává, že správní orgán doručoval předvolání k ústnímu jednání na den 31.3.2016 žalobci osobně v době, kdy ten ještě nebyl zastoupen. V žádosti o odročení jednání, kterou učinil zmocněnec žalobce, a která byla správnímu orgánu I. stupně doručena 28.3.2016, nebylo ani naznačeno, že hodlá vznést návrh na provedení výslechu žalobce u jednání. Krajský soud dospěl k závěru, že neúčast žalobce nebránila v uskutečnění jednání a za existující důkazní situace nemohla ohrozit cíl správního řízení, přičemž správní orgán I. stupně měl ve správním spise k dispozici řadu důkazů, které spáchání přestupku žalobcem dostatečně prokazovaly. Šlo o oznámení přestupku ze dne 2.12.2015, záznam o přestupku – fotografie pořízené silničním rychloměrem, CD s videosekvencí přestupku, osvědčení a ověřovací list, výpis evidenční karty řidiče a mapový podklad, které spáchání předmětného přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů porušením § 18 odst. 3 téhož zákona dostatečně prokazovaly a soud na tomto místě současně činí

závěr ve shodě s žalovaným, že správním orgánem byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a dostál svým povinnostem daným § 3 a § 2 správního řádu.

Krajský soud současně činí závěr i vzhledem k výše uvedenému, že pro posouzení podmínek pro postup podle § 74 odst. 1 věty druhé zákona o přestupcích byla rozhodná pouze omluva zmocněnce žalobce, který mohl všechna práva účastníka řízení vykonat za zastoupeného (§ 34 odst. 1 správního řádu). Jestliže předvolání k jednání bylo žalobci doručeno 20.3.2016 a společnost JUSTITIA LEGAL PARTNERS s. r. o. žalobce zmocnil k zastupování 25.3.2016, a jednání bylo nařízeno na den 31.3.2016, souhlasí soud s názorem žalovaného, že zmocněnec žalobce měl na přípravu obhajoby 5 dnů, což je dostatečně dlouhá doba a odpovídá ust. § 59 správního řádu. Během této lhůty měl zmocněnec žalobce možnost nahlédnout do spisu, což však neučinil. Soud sdílí názor žalovaného, že právo nahlížet do spisu je dáno zákonem, není vázáno na dovolení správního orgánu. Proto také ani nebylo třeba, aby správní orgán I. stupně o žádosti žalobce, resp. jeho zmocněnce nahlédnout do spisu ve stanovených dnech rozhodl. Byla-li žádost zmocněnce žalobce o odročení jednání odůvodněna tvrzením o existenci významně zkráceného času možnosti přípravy díky státem uznávaným svátkům a s tím spojenými dny pracovního volna a čerpáním řádných dovolených, je nutno konstatovat, že v období od 20.3.2016 do 31.3.2016 svátek ani den pracovního klidu nebyl, ale 8 pracovních dnů a jeden víkend, a obecné tvrzení o čerpání řádné dovolené důležitým důvodem omluvy není. V těchto souvislostech soud současně poznamenává, že odpovědnost za výběr zástupce nese obviněný z přestupku. Bylo také na zmocněnci žalobce, aby se u správního orgánu včas informoval o tom, zda omluva byla akceptována či nikoli. Z výše uvedených důvodů pak plyne závěr krajského soudu, že správní orgán mohl věc projednat v nepřítomnosti zmocněnce žalobce.

Námítka žalobce, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisu, že nebylo vyhověno jeho žádosti o odročení ústního jednání a stejně tak námitka, že mu nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nejsou důvodné. K porušení § 36 odst. 3 správního řádu, podle něhož musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, v projednávané věci nedošlo. Z výše citovaného obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně plyne, že žalobce byl o možnosti seznámit se s podklady o rozhodnutí poučen správním orgánem I. stupně v oznámení o zahájení přestupku a předvolání obviněného k ústnímu jednání. Neúčastí zmocněnce žalobce na jednání se žalobce sám vzdal práva na seznámení se s podklady a vyjádření se k nim. Krajský soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 177/2012-28 ze dne 26.6.2013. Po ústním jednání 31.3.2016 správní spis o žádné další podklady již doplňován nebyl, k porušení § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem I. stupně nedošlo. Uvedené ustanovení neporušil ani žalovaný, neboť ani on před vydáním napadeného rozhodnutí spis o žádné další podklady nedoplňoval.

Vyhodnotil-li správní orgán, že mezi žalobcem a společností JUSTITIA LEGAL PARTNERS s. r. o. existuje zmocnění, pak nesprávný názor žalovaného v napadeném rozhodnutí, že plná moc nebyla elektronicky podepsána, za situace, kdy ze správního spisu vyplývá opak, nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje a žalobce na svých právech nijak krácen nebyl. K obecné námitce žalobce o tom, že způsob a výše zvolené sankce jsou absolutně nerelevantní a nezákonné, krajský soud uvádí, že pokuta

ve výši 1.500 Kč byla žalobci uložena na samotné spodní hranici zákonné sazby, druh a výměra sankce byla správním orgánem řádně odůvodněna v souladu s § 12 zákona o přestupcích a v podrobnostech soud odkazuje na závěry správního orgánu I. stupně v rozhodnutí ze dne 31.3.2016.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31.7.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně